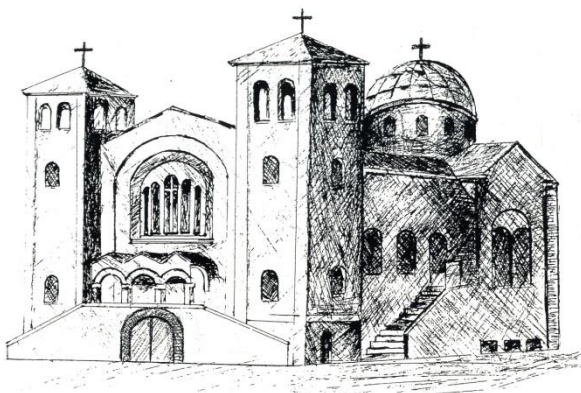

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, January 3, 2021
Sunday Before Theophany

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 3 Ιανουαρίου, 2021

Πρό των Φώτων

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Δευτέρα, 4 Ιανουαρίου, 2021

Όσιος Νικηφόρος ο Λεπρός

8:30 π.μ. – 10:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 5 Ιανουαρίου, 2021

Παραμονή των Φώτων – Νηστεία

9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ., Μεγάλοι Ώρες,
Εσπερινός, Θεία Λειτουργία - Μέγας Αγιασμός

Τετάρτη, 6 Ιανουαρίου, 2021

Τα Άγια Θεοφάνεια

9 π.μ. – 12 μ.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία - Μέγας Αγιασμός

Κλειστό το Ελληνικό Σχολείο

Πέμπτη, 7 Ιανουαρίου, 2021

Σύναξις Ιωάννου του Προδρόμου

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Παρασκευή, 8 Ιανουαρίου, 2021

Ανοίγει το Ελληνικό Σχολείο - Διαδικτυακή διδασκαλία

Κυριακή, 10 Ιανουαρίου, 2021

Μετά τα Φώτα

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, January 3, 2021

Sunday before Epiphany

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Monday, January 4, 2021

Saint Nikiphoros the Leper

8:30 a.m. - 10:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday January 5, 2021

Eve of Theophany - (Fast) - 9:00 – 12:00 noon

Royal Hours – Vespers, Divine Liturgy - Blessing of the Waters

Wednesday January 6, 2021

Holy Epiphany - 9:00 a.m. -12 noon

Orthros, Divine Liturgy, Blessing of the Waters

School Recess

Thursday, January 7, 2021

Synaxis of John the Baptist

9:00 a.m. -11:00a.m., Orthros, Divine Liturgy

Friday, January 8, 2021

Greek School opens – Virtual Program

Sunday, January 10, 2021

Sunday after Epiphany

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

**Prokeimenon. Mode Plagal 2.
Psalm 27.9,1**

O Lord, save your people and bless your inheritance.
Verse: To you, O Lord, I have cried, O my God.

The reading is from St. Paul's Second Letter to Timothy 4:5-8

TIMOTHY, my son, always be steady, endure suffering, do the work of an evangelist, fulfil your ministry.

For I am already on the point of being sacrificed; the time of my departure has come. I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me the crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, will award to me on that Day, and not only to me but also to all who have loved his appearing.

**Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.
ΨΑΛΜΟΙ 27.9,1**

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον β' 4:5-8 τὸ ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πάσιν τοῖς ἡγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

The Gospel According to Mark 1:1-8

The beginning of the Gospel of Jesus Christ, the Son of God. As it is written in the prophets, 'Behold, I send my messenger before your face, who shall prepare your way; the voice of one crying in the wilderness: prepare the way of the Lord, make his paths straight.' John was baptizing in the wilderness, preaching a baptism of repentance for the forgiveness of sins. And there went out to him all the country of Judea, and all the people of Jerusalem; and they were baptized by him in the river Jordan, confessing their sins. Now John was clothed with camel's hair, and had a leather girdle around his waist, and ate locusts and wild honey. And he preached, saying, "After me comes he who is mightier than I, the thong of whose sandals I am not worthy to stoop down and untie. I have baptized you with water; but he will baptize you with the Holy Spirit."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Μάρκον 1:1-8 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Όσιος Νικηφόρος ο Λεπρός

Ο πατήρ Νικηφόρος (κατά κόσμο Νικόλαος Τζανακάκης) γεννήθηκε σ' ένα ορεινό χωριό των Χανίων, στο Σηρικάρι, καστανοχώρι στα δυτικά του Νομού με υγιεινό κλίμα, με όμορφα δάση, πλούσια νερά, φαράγγια και σπήλαια. Το χωριό αυτό έχει μια ιδιομορφία που δεν την συναντούμε συχνά: είναι χωρισμένο σε ένδεκα γειτονιές, οι οποίες πήραν και το όνομα τους από τις οικογένειες που πρωτοκατοίκησαν εκεί. Έτσι ο Άγιος μας γεννήθηκε στην γειτονιά των Κωστογιάννηδων. Οι γονείς του ήταν απλοί και ευλαβείς χωρικοί, οι οποίοι ενώ ακόμη ήταν μικρό παιδί πέθαναν και τον άφησαν ορφανό. Έτσι, σε ηλικία 13 ετών, έφυγε από το σπίτι του. Ο παππούς του που είχε αναλάβει να τον μεγαλώσει τον πήγε στα Χανιά να εργαστεί εκεί σ' ένα κουρείο για να μάθει την δουλειά. Τότε εμφανίσε και τα πρώτα

σημεία της νόσου του Χάνσεν δηλ. την λέπρα. Εκείνη την εποχή, τους λεπρούς τους απομόνωναν στο νησί Σπιναλόγκα, διότι η λέπρα ως μεταδοτική αρρώστια αντιμετωπιζονταν με φόβο και αποτροπιασμό.

Ο Νικόλαος όταν έγινε 16 ετών και όταν τα σημάδια της νόσου άρχισαν να γίνονται πιο εμφανή, για να αποφύγει τον εγκλεισμό του στην Σπιναλόγκα έφυγε με κάποιο καράβι για την Αίγυπτο. Εκεί έμενε εργαζόμενος στην Αλεξάνδρεια, πάλι σ' ένα κουρείο, όμως τα σημάδια της νόσου γίνονταν όλο και πιο εμφανή, ιδίως στα χέρια και στο πρόσωπο. Γι' αυτό με την μεσολάβηση ενός κληρικού κατέφυγε στην Χίο, όπου υπήρχε τότε ένα λεπροκομείο, στο οποίο ήταν ιερέυς ο πατήρ Άνθιμος Βαγιανός, ο μετέπειτα Άγιος Άνθιμος (βλέπε [15 Φεβρουαρίου](#)). Ο Νικόλαος έφτασε στη Χίο το 1914 μ.Χ. σε ηλικία 24 ετών. Στο λεπροκομείο της Χίου, που ήταν ένα συγκρότημα με πολλά ομοιόμορφα σπιτάκια, υπήρχε το εκκλησάκι του Άγιου Λαζάρου, όπου φυλάσσονταν η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας της Υπακοής. Σ' αυτόν τον χώρο άνοιξε το στάδιο των αρετών για τον Νικόλαο. Μέσα σε 2 χρόνια ο Άγιος Άνθιμος τον έκρινε έτοιμο για το αγγελικό σχήμα και τον έκειρε μοναχό με το όνομα Νικηφόρο. Η νόσος προχωρούσε και εξελίσσονταν και ελλείψει καταλλήλων φαρμάκων, επέφερε πολλές και μεγάλες αλλοιώσεις (το φάρμακο βρέθηκε αργότερα το 1947 μ.Χ.).

Ο π. Νικηφόρος ζούσε με αδιάκριτη, γνήσια υπακοή, με νηστεία αυστηρή, εργαζόμενος στους κήπους. Μάλιστα κατέγραψε σε ένα κατάλογο και τα θαύματα του Άγιου Ανθίμου, τα όποια είχε δει «ιδίοις ὁμασιν» (πολλά αφορούσαν θεραπείες δαιμονιζόμενων).

Υπήρχε μια ιδιαίτερη πνευματική σχέση του Άγιου Ανθίμου με τον μοναχό Νικηφόρο, ο οποίος «ουδέ εν βήμα εμάκρυνεν απ' αυτού», όπως αναφέρει ο πατήρ Θεόκλητος Διονυσιάτης στο βιβλίο του «Ο Άγιος Άνθιμος της Χίου». Ο π. Νικηφόρος προσευχόταν τη νύχτα ώρες ατελείωτες, κάνοντας μετάνοιες αμέτρητες, δεν είχε λογοφέρει με κανένα ούτε χάλασε την καρδιά κάποιου κι ήταν ο κύριος ψάλτης του ναού. Εξ αιτίας της ασθενείας του όμως, σιγά-σιγά έχασε το φως του κι έτσι έψαλλε τα περισσότερα τροπάρια και απήγγειλε τους Αποστόλους από στήθους.

Το 1957 μ.Χ. έκλεισε το Λωβοκομείο της Χίου και τους εναπομείναντες ασθενείς μαζί με τον πατέρα Νικηφόρο τους έστειλαν στον Αντιλεπρικό Σταθμό Αγίας Βαρβάρας Αθηνών, στο Αιγάλεω. Την εποχή εκείνη ο πατήρ Νικηφόρος ήταν περίπου 67 ετών. Τα μέλη του και τα μάτια του είχαν τελείως αλλοιωθεί και παραμορφωθεί από την νόσο. Εκεί, στον αντιλεπρικό σταθμό ζούσε και ο πατήρ Ευμένιος, ο οποίος είχε κι αυτός προσβληθεί από την νόσο του Χάνσεν, αλλά

με την επιτυχή φαρμακευτική αγωγή θεραπεύτηκε τελείως. Απεφάσισε όμως να μείνει όλο το υπόλοιπο της ζωής του μέσα στον αντιλεπρικό σταθμό κοντά στους συνασθενείς του, τους οποίους φρόντιζε με πολλή αγάπη. Έτσι έγινε και υποτακτικός στον πατέρα Νικηφόρο, στον οποίο ως ανταμοιβή της υπομονής του ο Κύριος του είχε δώσει πολλά χαρίσματα. Πλήθος κόσμου συνέρρεε στο ταπεινό κελλάκι του λεπρού μοναχού Νικηφόρου, στην Αγία Βαρβάρα του Αιγάλεω, για να πάρει την ευχή του. Παραθέτομε μερικές μαρτυρίες όσων τον γνώρισαν: «Ενώ ο ίδιος του ήταν κατάκοιτος, με πληγές και πόνους, δεν γόγγυζε αλλά έδειχνε μεγάλη καρτερία». «Είχε το χάρισμα της παρηγοριάς των θλιβομένων. Τα μάτια του ήταν μονίμως ερεθισμένα, η όραση του ελαχίστη, είχε αγκυλώσεις στα χέρια και παράλυση στα κάτω άκρα. Παρ' όλα αυτά ήταν γλυκύτατος, μειλίχιος, χαμογελαστός, διηγείτο χαριτωμένα περιστατικά, ήταν ευχάριστος, αξιαγάπητος». «Το πρόσωπο του, που ήταν φαγωμένο από τα στίγματα της ασθένειας, και τις πληγές, έλαμπε κι έπαιρναν χαρά όσοι τον έβλεπαν αυτόν τον πάμπτωχο και φαινομενικά ασθενή άνθρωπο που έλεγε: Ας είναι δοξασμένο το άγιο Όνομα Του».

Σε ηλικία 74 ετών, στις 4 Ιανουαρίου του 1964 μ.Χ., κοιμήθηκε ο πατήρ Νικηφόρος. Μετά την εκταφή, τα άγια του λείψανα ευωδίαζαν. Ο πατήρ Ευμένιος, και άλλοι πιστοί ανέφεραν πολλές περιπτώσεις, όπου έγιναν θαύματα με την επίκληση των

πρεσβειών προς τον Θεό, του πατρός Νικηφόρου. Λαμπρό παράδειγμα και πρότυπο για όλους μας ο βίος του Οσίου Νικηφόρου, ήταν ευάρεστος στο Θεό διότι υπέμεινε πολλά. Για το λόγο αυτό και έχουμε πολλές μαρτυρίες: ότι ο Άγιος μας είχε δεχθεί από το Πανάγιο Πνεύμα το χάρισμα της διορατικότητας καθώς και πλήθος άλλων χαρισμάτων. Χρειάζεται επίσης να σημειώσουμε ότι πλείστα είναι τα θαύματα που είναι καταγεγραμμένα καθώς μέχρι και σήμερα ο άγιος δίδει απλόχερα βοήθεια σε όποιον έχει ανάγκη. Σίγουρα θα υπάρχουν και άλλα πολλά θαυμαστά που δεν θα έχουν έρθει στην επιφάνεια.

«Παιδιά μου, προσεύχεσθε; και πώς προσεύχεσθε; ...με την ευχή του Ιησού να προσεύχεσθε, με το ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ. Έτσι να προσεύχεσθε. Έτσι είναι καλά» (πατήρ Νικηφόρος).

Saint Nikephoros the Leper

Fr. Nikephoros (in the world, Nicholas) was born in a village of Chania, in Serikari. His parents were simple and pious villagers, who while he was still a small child, died and left him an orphan. Thus, at the age of thirteen he left his home, traveled to Chania and began to work in a barbershop. There he started to show the first signs of Hansen's disease (i.e. leprosy). At that time, lepers were exiled to the island of Spinaloga, because leprosy was a transmissible disease and was treated with fear and horror. Nicholas, when he was sixteen years old and when the signs of his disease began to be more visible, to flee from enclosure on Spinaloga fled with a boat for Egypt. There he remained working in Alexandria, again in a barbershop, however the signs of his disease became even more evident, especially on his hands and face. Due to the suggestions of a cleric he fled to Chios where there was a home for lepers, in which was a priest, Fr. Anthimos Vagianos, later St. Anthimos of Chios.

Nicholas reached Chios in 1914 at the age of 24. At the leper home in Chios, where there was a grouping of many beautiful little homes, was a chapel of St. Lazaros, where was preserved the wonder-working icon of Panagia of Ypakoe (Obedience). In that place was opened the stadium of virtues for Nicholas. Within two years St. Anthimos discerned that he was ready for the angelic schema and tonsured him a monk with the name

Nikephoros. The disease progressed and evolved in the absence of suitable medicines, and brought many great changes (the medicine was found later, in 1947).

Fr. Nikephoros lived with indiscriminate, genuine obedience, with austere fasting, working in gardens. He also compiled in a catalogue the miracles of St. Anthimos, which he had seen with his own eyes (many took the place of healing of the demon-possessed).

There was a unique spiritual relationship between St. Anthimos and monk Nikephoros, who “did not separate himself from him by even a step”, as mentioned by Fr. Theoklitos of Dionysiou in his book “St. Anthimos of Chios”. Fr. Nikephoros prayed for endless hours at night, performing countless prostrations, not offering a word to anyone nor spoiling his heart on anyone, and was the head chanter of the church. Because of his illness, however, slowly he lost his eyesight and most of the hymns were chanted by others.

In 1957 the Lovokomeio of Chios was closed and the remaining patients, along with Fr. Nikephoros, were sent to the Anti-Leper Station of St. Barbara in Athens, in Aigaleo. At that time Fr. Nikephoros was about 67 years old. His body parts and his eyes had been totally affected and transformed from the illness.

There, in the Anti-Leper station lived Fr. Eumenios, who also had Hansen's disease, but because of medical advances was totally cured. He decided however to remain for the rest of his life in the Anti-leper station near his fellow patients, who he treated with much love. Thus he became a spiritual child of Fr. Nikephoros, to whom as a reward for his patience, the Lord had granted many gifts. Many people flocked to the humble cell of the leper monk Nikephoros, at St. Barbara of Aigaleo, to receive his blessing. Those who met him mention that:

Though he was confined to bed, with wounds and pains, he did not murmur but showed great patience. He had the grace of comforting the troubled. His eyes were constantly irritated, his vision was minimal, and he had hooked hands and paralyzed lower extremities. Besides all of these he was most sweet, mild, greatly smiling, relating grace-filled stories, he was enjoyable, lovable. He said: “My children, do you pray? And how do you pray? ...with the prayer of Jesus you should pray, with the “LORD JESUS CHRIST, HAVE MERCY ON ME”. Thus you should pray. This way is good.”

His face, which was eaten by the signs of his sickness and wounds, shone and imparted joy to all who saw this totally poor and phenomenally sick man who said: “Let His holy Name be glorified.”

At the age of 74, on January 4th 1964, Fr. Nikephoros reposed in the Lord. His holy relics were fragrant when they were later uncovered. Fr. Eumenios, and other pious people offered many occasions when miracles occurred at the intercessions of Fr. Nikephoros.

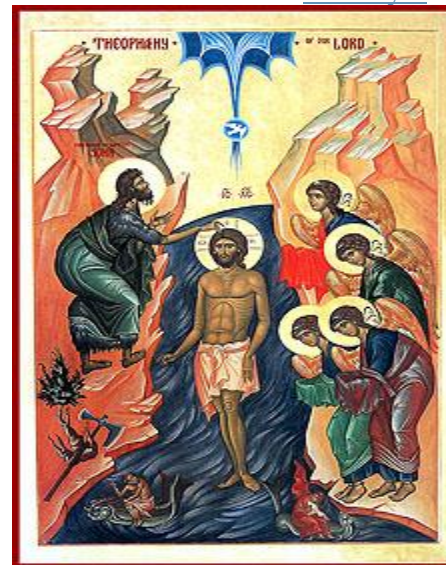
(From the book: Nikephoros the Leper: The Radiant Athlete of Patience, by Monk Simon, Athens 2007; amateur translation of the Greek text

from: http://ierapostoli.wordpress.com/2009/02/27/tyflos_nikoforos/).

Recently, in December 2012, after a proposal made by His Eminence our Metropolitan Mr. Amphilochios, Fr. Nikephoros was declared a Saint, through an official Act of Canonization by our Ecumenical Patriarchate. His memory is celebrated on 4th January, which is the date of his dormition.

Feast of the Theophany of our Lord and Savior Jesus Christ

Commemorated on [January 6](#)

Theophany is the Feast which reveals the Most Holy Trinity to the world through the Baptism of the Lord (Mt.3:13-17; Mark 1:9-11; Luke 3:21-22). God the Father spoke from Heaven about the Son, the Son was baptized by Saint John the Forerunner, and the Holy Spirit descended upon the Son in the form of a dove. From ancient times this Feast was called the Day of Illumination and the Feast of Lights, since God is Light and has appeared to illumine “those who sat in darkness,” and “in the region of the shadow of death” (Mt.4:16), and to save the fallen race of mankind by grace.

In the ancient Church it was the custom to baptize catechumens at the Vespers of Theophany, so that Baptism also is revealed as the spiritual illumination of mankind.

The origin of the Feast of Theophany goes back to Apostolic times, and it is mentioned in The Apostolic Constitutions (Book V:13). From the second century we have the testimony of Saint Clement of Alexandria concerning the celebration of the Baptism of the Lord, and the night vigil before this Feast.

There is a third century dialogue about the services for Theophany between the holy martyr Hippolytus and Saint Gregory the Wonderworker. In the following centuries, from the fourth to ninth century, all the great Fathers of the Church: Gregory the Theologian, John Chrysostom, Ambrose of Milan, John of Damascus, commented on the Feast of Theophany.

The monks Joseph the Studite, Theophanes and Byzantios composed much liturgical music for this Feast, which is sung at Orthodox services even today. Saint John of Damascus said that the Lord was baptized, not because He Himself had need for cleansing, but “to bury human sin by water,” to fulfill the Law, to reveal the mystery of the Holy Trinity, and finally, to sanctify “the nature of water” and to offer us the form and example of Baptism.

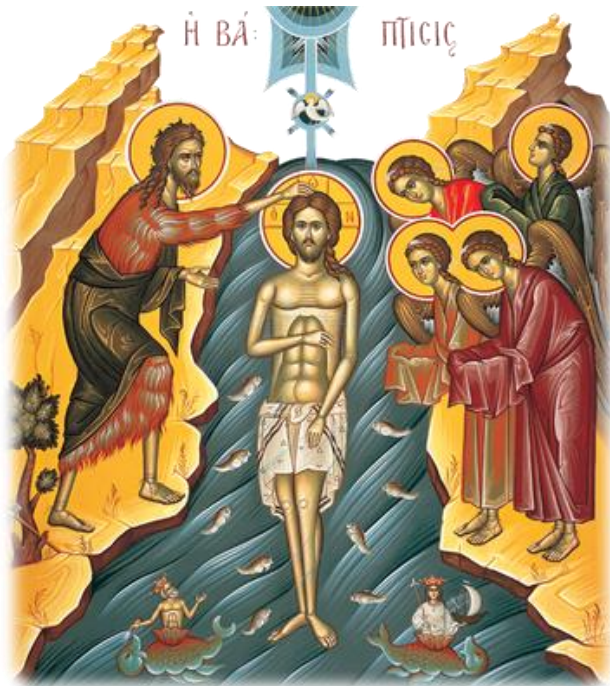
On the Feast of the Baptism of Christ, the Holy Church proclaims our faith in the most sublime mystery, incomprehensible to

human intellect, of one God in three Persons. It teaches us to confess and glorify the Holy Trinity, one in Essence and Undivided. It exposes and overthrows the errors of ancient teachings which attempted to explain the Creator of the world by reason, and in human terms.

The Church shows the necessity of Baptism for believers in Christ, and it inspires us with a sense of deep gratitude for the illumination and purification of our sinful nature. The Church teaches that our salvation and cleansing from sin is possible only by the power of the grace of the Holy Spirit, therefore it is necessary to preserve worthily these gifts of the grace of holy Baptism, keeping clean this priceless garb, for “As many as have been baptized into Christ, have put on Christ” (Gal 3:27).

On the day of Theophany, all foods are permitted, even if the Feast falls on a Wednesday or Friday.

Τα Άγια Θεοφάνεια - η Βάπτιση του Χριστού

Η Βάπτιση του Χριστού-Ερμηνεία της εικόνας-ζωγραφιά-βίντεο από τον αγιασμό στην Κων-πολη

Όταν ήρθε ο καιρός για να ξεκινήσει ο Χριστός μας το κοσμοσωτήριο έργο Του, ήταν τριάντα ετών. Μέχρι τότε ο Ιησούς ζούσε μαζί με τη μητέρα Του, και την οικογένεια του Ιωσήφ, «υποτασσόμενος σ' αυτούς» όπως μας λέει η Αγία Γραφή.

Την εποχή εκείνη ο **Ιωάννης** κήρυττε τον ερχομό της Βασιλείας του Θεού και διαλαλούσε πως είχε φτάσει ο αναμενόμενος

Μεσσίας, ο οποίος θα έφερνε τη λύτρωση στους ανθρώπους. Πλήθη λαού συνέρεαν κοντά του για να ακούσουν τη διδαχή του και μετανοημένοι για τις αμαρτίες τους να βαπτιστούν στα νερά του Ιορδάνη ποταμού.

Μια μέρα λοιπόν μέσα στο πλήθος ξεχώρισε ο άγιος Βαπτιστής τον ίδιο τον Χριστό. Δεν Τον είχε δει ποτέ του έως τη στιγμή εκείνη, όμως ο Θεός πληροφόρησε την καρδιά του για το ποιος ήταν αυτός που ερχόταν να βαπτιστεί. Ο Ιωάννης με δέος αντίκρισε Αυτόν που αιώνες τώρα περίμενε το ταλαιπωρημένο ανθρώπινο γένος κι όταν ο Χριστός έφτασε μπροστά του ζητώντας του να Τον βαπτίσει εκείνος αρνήθηκε: **“Εγώ έχω ανάγκη να βαπτιστώ από σένα κι εσύ έρχεσαι σ’ εμένα”**; “Ας τα αφήσουμε αυτά τώρα -του απάντησε ο Ιησούς- γιατί πρέπει να εκπληρώσουμε και οι δυο μας ακριβώς το σχέδιο του Θεού”. Τα λόγια του Ιησού έκαμψαν την ευσεβή αντίσταση του Ιωάννη που τελικά βάπτισε τον ίδιο τον Κύριό του. Τότε άνοιξαν οι ουρανοί και το Άγιο Πνεύμα με τη μορφή περιστεριού ήρθε και στάθηκε πάνω από το Χριστό. Αμέσως μια ουράνια φωνή ακούστηκε: **“Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός. Σ’ Αυτόν εγώ ευαρεστούμαι”**. Ήταν ο Θεός Πατέρας, ο οποίος θέλησε με την ίδια Του τη φωνή να «συστήσει» τον Υιό Του σε όλη την ανθρωπότητα και να «κηρύξει» την έναρξη του λυτρωτικού έργου του Ιησού.

Ο Τριαδικός Θεός φανερώθηκε εκεί, στον ποταμό Ιορδάνη, και έγινε ξανά αντιληπτός από τις αισθήσεις των ανθρώπων. Ο Θεός Πατέρας ακούσθηκε με τη φωνή Του, ο Θεός Υιός ήταν εκεί, μέσα στα αγιασμένα νερά του Ιορδάνη και ο Θεός Άγιο Πνεύμα επιβεβαίωνε με την παρουσία Του την αλήθεια της ουράνιας φωνής. **Για πρώτη φορά μετά τη φυγή των ανθρώπων από τον Παράδεισο, ο Θεός φανερωνόταν ξανά σ' αυτούς!**

Τα Άγια Θεοφάνεια - η γιορτή

Τα Θεοφάνεια είναι μεγάλη ετήσια εορτή της ανάμνησης της Βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή.

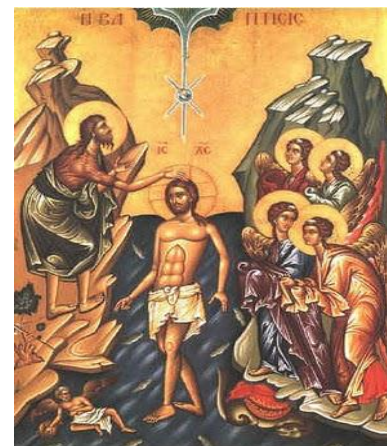
Εορτάζεται στις 6 Ιανουαρίου και είναι η τρίτη και τελευταία εορτή του Δωδεκαημέρου (εορτών των Χριστουγέννων). Το όνομα προκύπτει από την φανέρωση των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας που συνέβη σύμφωνα με τρεις σχετικές ευαγγελικές περι-κοπές. Η εορτή των Θεοφανίων λέγεται επίσης και **Επιφάνια** και **Φώτα (ή Εορτή των Φώτων)**.

Η μεγάλη σημασία της εορτής φαίνεται από το πλήθος των εθίμων και των τοπικών παραδόσεων σε κάθε περιοχή της πατρίδας μας. Κοινή παντού είναι η συνήθεια της κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού.

Η Βάπτιση του Χριστού και το Άγιο Βάπτισμα που λαμβάνουν οι πιστοί:

Όταν βαπτίζοταν ο Χριστός άνοιξαν οι ουρανοί και το Άγιο Πνεύμα στάθηκε πάνω Του. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει ότι: **« και στη δική μας βάπτιση ο Χριστός στέλνει το Άγιο Πνεύμα το οποίο μας καλεί στην ουράνια πατρίδα. Και δε μας καλεί έτσι απλά, αλλά με την πιο μεγάλη τιμή. Διότι δε μας έκανε αγγέλους και αρχαγγέλους, αλλά μας ανέδειξε υιούς του Θεού».**

Ο Χριστός βαπτίσθηκε στον Ιορδάνη για να επαναφέρει τον άνθρωπο μέσα στον Παράδεισο από όπου είχε διωχθεί με την παρακοή του. Η επαναφορά μας αυτή στην Βασιλεία του Θεού γίνεται με το άγιο Βάπτισμα.

Ερμηνεία της εικόνας:

- Στο κέντρο της εικόνας ζωγραφίζεται ο Ιορδάνης ποταμός με γρήγορο ρεύμα και από τις δύο μεριές του πανύψηλοι βράχοι. Τα νερά φαίνονται σαν να μην αγγίζουν το σώμα του Χριστού.
- Στο κέντρο της εικόνας πάλι αλλά ψηλά υπάρχει το ημικύκλιο που συμβολίζει τους ουρανούς. Πολλές φορές υπάρχει το χέρι του Θεού – Πατέρα που ευλογεί. Από το ημικύκλιο ξεκινάνε φωτεινές ακτίνες που πάνε προς το μέρος του Χριστού.
- Ο Χριστός βρίσκεται μέσα στον ποταμό γυμνός, όπως ο Αδάμ, και έτσι αποδίδει στην ανθρωπότητα το ένδοξο παραδεισιακό ένδυμα. Ο Χριστός ευλογεί με το ένα η με τα δύο χέρια το νερό. Κάτω από τα πόδια του βρίσκονται οι δράκοντες τους οποίους πατά.
- Μέσα στις ακτίνες διακρίνεται το περιστέρι, Άγιο Πνεύμα.
- Στη μία άκρη βρίσκεται ο Ιωάννης ο Πρόδρομος σε ευλαβική στάση και έχει το ένα του χέρι πάνω στο κεφάλι του Χριστού και το άλλο σε στάση δεήσεως. Πίσω από τον Ιωάννη βρίσκεται μια αξίνα ανάμεσα στα κλαδιά ενός δέντρου.
- Απέναντι από τον Ιωάννη υπάρχουν δύο ή τρεις άγγελοι σε στάση ευλάβειας, έτοιμοι να δεχτούν τον Κύριο, κρατώντας πανιά. [πηγή](http://ascensionfairviewnj.square.site/)

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, January 3, 2021

Sunday Before Theophany

ΚΥΡΙΑΚΗ, 3 Ιανουαρίου, 2021

Μετά τα Φώτα

